

Naslov — Address:
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Vse, kar je zdravo in poštene, pa slovenske ali slovanske krvi v tej deželi, je dobrodošlo pod zastavo J. S. K. Jednote.

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized March 15th, 1925.

O. 42 — STEV. 42

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, OCTOBER 17th 1928 — SREDA, 17. OKTOBRA 1928

VOL. IV — LETNIK IV.

EDENSKI PREGLED

ELIKI VODLJIVI ZRAKOPLOV "GRAF ZEPPELIN"
JE SREČNO DOSPEL IZ NEMIČJE V AMERIKO

V pondeljek 15. oktobra pročečer je pristal na letališču Lakehurst, New Jersey, veliki vodljiv zrakoplav Graf Zeppelin, ki je odletel iz Friedrichshafen-a v Nemčiji v četrtek 11. oktobra. Graf Zeppelin je danes največja zračna ladja na svetu. Dolga je 770 čevljev in vostornine ima skoro 3,800,000 številičnih čevljev. Za pogon na pet 12-cilindrskih motorjev 550 konjskih sil vsaki. Za upravo se rabi neke posebne vrste "višnje plin," ki je prizane iste teže kot zrak. Zračna ladja ima posadko 40 mož in potnikov. Poveljuje ji kapitan Hugo Eckener. Potniki plačali po \$3,000 vognine in imeli vse udobnosti kot na luksuri parniku.

Graf Zeppelin ni prišel iz Evrope v Ameriko po najkrajši, ampak je plul iz Nemčije v Francijo, Švico, Spanijo, Gibraltarju, nato mimo Maroku, približal se je Ameriki pri Bermuda otočju in zaplul nad ameriško celino Cape Charles, Virginia, okoli 10 ure dopoldne 15. oktobra. Preko poldneva je došel do portov v Sheboygan, da je pel na domu neke bogate ameriške družine. Vsi milwaukeeški listi so prinesli sliko našega pevca in izrazili laskavo priznanje slovenski pesmi.

Zadnja dva dneva za registracijo v Clevelandu sta v petek in soboto 19. in 20. oktobra. Prva dva registracijska dneva se je registriralo toliko volilcev kot so nikoli prej v enakem času. Za letošnje predsedniške volitve se mora na novo registrirati v Clevelandu vsak državljan, ki bo hotel voliti 6. novembra.

V nedeljo 28. oktobra se bo vršil v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu koncert odlične operne pevke Pavle Lovšteve iz Ljubljane. Dramsko društvo Ivan Cankar je v tovrstno odstopilo dvorano. Gospa Lovšteva se je v Cheltenhamu vklaplja na parnik dne 16. oktobra.

Od avtomobila zadet in močno poškodovan je bil v petek 12. oktobra vsem clevelandskim in mnogim zunanjim Slovencem znani Mr. Ludvik Medvešček, mnogoletni tajnik Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Zlomilo mu je levo nogo na dveh krajih in poškodovan je bil tudi na glavi. Nahaja se v Lakeside bolnišnici, kamor je bil prepeljan takoj po nezgodji. Kot se poroča, je njegovo stanje nevarno.

Dne 27. septembra je bil ubit v rovu v Morley, Colo., sobrat John Jenich Jr., star 27 let. Bil je član društva sv. Jožeta, št. 140 J. S. K. Jednote v Morley, Colorado, katero društvo je tudi zastopal kot delegat na 13. konvenciji v Ely, Minn.

Umrli so v Clevelandu: Matija Cimperman, 55 let star, doma iz Fužine, fara sv. Trojice na Notranjskem. Tu zapušča soprog, dva sina in dve hčeri, v starem kraju pa enega sina in dve hčeri. — Uršula Boldan, rojena Mertic v vasi Mačkovci pri Žužemberku. Stara je bila 40 let in zapušča tvojega in stiri otroke. — Smrtno se je ponosrečil pri delu Joseph Novak, star 35 let, doma iz vasi Mevnja pri Kamniku; tu zapušča brata, sestro in bratranca, enega brata v Minnesota, v starem kraju pa mater, tri bratre in eno sestro.

(Dalje na 2. strani)

DROBNE SLOVENSKE VESTI

V nedeljo 21. oktobra zvečer priredi naš pevec g. Anton Šubelj koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave. v Collinwoodu. Clevelandski Slovenci bodo torej ponovno imeli priliku slišati odličnega pevca, ki si je že o prvem nastopu osvojil srečo vseh poslušalcev.

V soboto 27. oktobra bo g. Šubelj pel v Girardu, O., v nedeljo 28. oktobra pa v Lorainu, Ohio. V soboto 6. oktobra je g. Šubelj nastopal pred slovenskim občinstvom v Milwaukee. Koncert je nad vse sijajno uspel. Občinstvo je bilo tako navdušeno, da je moral dodati devet točk k programu. Na večer 8. oktobra je pel za International Institute; dvorana je bila polna skoro samih Amerikancev, katere je lepa slovenska pesem naravnost očarala. V sredo 10. oktobra je pel za WTMJ radio postajo v Milwaukee, kar mu je prineslo ponovna priznanja iz raznih krajev dežele. Povabljen je bil tudi v Sheboygan, da je pel na domu neke bogate ameriške družine. Vsi milwaukeeški listi so prinesli sliko našega pevca in izrazili laskavo priznanje slovenski pesmi.

Zadnja dva dneva za registracijo v Clevelandu sta v petek in soboto 19. in 20. oktobra. Prva dva registracijska dneva se je registriralo toliko volilcev kot so nikoli prej v enakem času. Za letošnje predsedniške volitve se mora na novo registrirati v Clevelandu vsak državljan, ki bo hotel voliti 6. novembra.

V nedeljo 28. oktobra se bo vršil v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu koncert odlične operne pevke Pavle Lovšteve iz Ljubljane. Dramsko društvo Ivan Cankar je v tovrstno odstopilo dvorano. Gospa Lovšteva se je v Cheltenhamu vklaplja na parnik dne 16. oktobra.

Od avtomobila zadet in močno poškodovan je bil v petek 12. oktobra vsem clevelandskim in mnogim zunanjim Slovencem znani Mr. Ludvik Medvešček, mnogoletni tajnik Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Zlomilo mu je levo nogo na dveh krajih in poškodovan je bil tudi na glavi. Nahaja se v Lakeside bolnišnici, kamor je bil prepeljan takoj po nezgodji. Kot se poroča, je njegovo stanje nevarno.

Dne 27. septembra je bil ubit v rovu v Morley, Colo., sobrat John Jenich Jr., star 27 let. Bil je član društva sv. Jožeta, št. 140 J. S. K. Jednote v Morley, Colorado, katero društvo je tudi zastopal kot delegat na 13. konvenciji v Ely, Minn.

Umrli so v Clevelandu: Matija Cimperman, 55 let star, doma iz Fužine, fara sv. Trojice na Notranjskem. Tu zapušča soprog, dva sina in dve hčeri, v starem kraju pa enega sina in dve hčeri. — Uršula Boldan, rojena Mertic v vasi Mačkovci pri Žužemberku. Stara je bila 40 let in zapušča tvojega in stiri otroke. — Smrtno se je ponosrečil pri delu Joseph Novak, star 35 let, doma iz vasi Mevnja pri Kamniku; tu zapušča brata, sestro in bratranca, enega brata v Minnesota, v starem kraju pa mater, tri bratre in eno sestro.

CIGANI PRIDEJO

V nedeljo 21. oktobra zvečer priredi naš pevec g. Anton Šubelj koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave. v Collinwoodu. Clevelandski Slovenci bodo torej ponovno imeli priliku slišati odličnega pevca, ki si je že o prvem nastopu osvojil srečo vseh poslušalcev.

V soboto 27. oktobra bo g. Šubelj pel v Girardu, O., v nedeljo 28. oktobra pa v Lorainu, Ohio. V soboto 6. oktobra je g. Šubelj nastopal pred slovenskim občinstvom v Milwaukee. Koncert je nad vse sijajno uspel. Občinstvo je bilo tako navdušeno, da je moral dodati devet točk k programu. Na večer 8. oktobra je pel za International Institute; dvorana je bila polna skoro samih Amerikancev, katere je lepa slovenska pesem naravnost očarala. V sredo 10. oktobra je pel za WTMJ radio postajo v Milwaukee, kar mu je prineslo ponovna priznanja iz raznih krajev dežele. Povabljen je bil tudi v Sheboygan, da je pel na domu neke bogate ameriške družine. Vsi milwaukeeški listi so prinesli sliko našega pevca in izrazili laskavo priznanje slovenski pesmi.

Zadnja dva dneva za registracijo v Clevelandu sta v petek in soboto 19. in 20. oktobra. Prva dva registracijska dneva se je registriralo toliko volilcev kot so nikoli prej v enakem času. Za letošnje predsedniške volitve se mora na novo registrirati v Clevelandu vsak državljan, ki bo hotel voliti 6. novembra.

V nedeljo 28. oktobra se bo vršil v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu koncert odlične operne pevke Pavle Lovšteve iz Ljubljane. Dramsko društvo Ivan Cankar je v tovrstno odstopilo dvorano. Gospa Lovšteva se je v Cheltenhamu vklaplja na parnik dne 16. oktobra.

Od avtomobila zadet in močno poškodovan je bil v petek 12. oktobra vsem clevelandskim in mnogim zunanjim Slovencem znani Mr. Ludvik Medvešček, mnogoletni tajnik Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Zlomilo mu je levo nogo na dveh krajih in poškodovan je bil tudi na glavi. Nahaja se v Lakeside bolnišnici, kamor je bil prepeljan takoj po nezgodji. Kot se poroča, je njegovo stanje nevarno.

Dne 27. septembra je bil ubit v rovu v Morley, Colo., sobrat John Jenich Jr., star 27 let. Bil je član društva sv. Jožeta, št. 140 J. S. K. Jednote v Morley, Colorado, katero društvo je tudi zastopal kot delegat na 13. konvenciji v Ely, Minn.

Umrli so v Clevelandu: Matija Cimperman, 55 let star, doma iz Fužine, fara sv. Trojice na Notranjskem. Tu zapušča soprog, dva sina in dve hčeri, v starem kraju pa enega sina in dve hčeri. — Uršula Boldan, rojena Mertic v vasi Mačkovci pri Žužemberku. Stara je bila 40 let in zapušča tvojega in stiri otroke. — Smrtno se je ponosrečil pri delu Joseph Novak, star 35 let, doma iz vasi Mevnja pri Kamniku; tu zapušča brata, sestro in bratranca, enega brata v Minnesota, v starem kraju pa mater, tri bratre in eno sestro.

PODNEBNE PRIKAZNI

V nedeljo 21. oktobra zvečer priredi naš pevec g. Anton Šubelj koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave. v Collinwoodu. Clevelandski Slovenci bodo torej ponovno imeli priliku slišati odličnega pevca, ki si je že o prvem nastopu osvojil srečo vseh poslušalcev.

V soboto 27. oktobra bo g. Šubelj pel v Girardu, O., v nedeljo 28. oktobra pa v Lorainu, Ohio. V soboto 6. oktobra je g. Šubelj nastopal pred slovenskim občinstvom v Milwaukee. Koncert je nad vse sijajno uspel. Občinstvo je bilo tako navdušeno, da je moral dodati devet točk k programu. Na večer 8. oktobra je pel za International Institute; dvorana je bila polna skoro samih Amerikancev, katere je lepa slovenska pesem naravnost očarala. V sredo 10. oktobra je pel za WTMJ radio postajo v Milwaukee, kar mu je prineslo ponovna priznanja iz raznih krajev dežele. Povabljen je bil tudi v Sheboygan, da je pel na domu neke bogate ameriške družine. Vsi milwaukeeški listi so prinesli sliko našega pevca in izrazili laskavo priznanje slovenski pesmi.

Zadnja dva dneva za registracijo v Clevelandu sta v petek in soboto 19. in 20. oktobra. Prva dva registracijska dneva se je registriralo toliko volilcev kot so nikoli prej v enakem času. Za letošnje predsedniške volitve se mora na novo registrirati v Clevelandu vsak državljan, ki bo hotel voliti 6. novembra.

V nedeljo 28. oktobra se bo vršil v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu koncert odlične operne pevke Pavle Lovšteve iz Ljubljane. Dramsko društvo Ivan Cankar je v tovrstno odstopilo dvorano. Gospa Lovšteva se je v Cheltenhamu vklaplja na parnik dne 16. oktobra.

Od avtomobila zadet in močno poškodovan je bil v petek 12. oktobra vsem clevelandskim in mnogim zunanjim Slovencem znani Mr. Ludvik Medvešček, mnogoletni tajnik Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Zlomilo mu je levo nogo na dveh krajih in poškodovan je bil tudi na glavi. Nahaja se v Lakeside bolnišnici, kamor je bil prepeljan takoj po nezgodji. Kot se poroča, je njegovo stanje nevarno.

Dne 27. septembra je bil ubit v rovu v Morley, Colo., sobrat John Jenich Jr., star 27 let. Bil je član društva sv. Jožeta, št. 140 J. S. K. Jednote v Morley, Colorado, katero društvo je tudi zastopal kot delegat na 13. konvenciji v Ely, Minn.

Umrli so v Clevelandu: Matija Cimperman, 55 let star, doma iz Fužine, fara sv. Trojice na Notranjskem. Tu zapušča soprog, dva sina in dve hčeri, v starem kraju pa enega sina in dve hčeri. — Uršula Boldan, rojena Mertic v vasi Mačkovci pri Žužemberku. Stara je bila 40 let in zapušča tvojega in stiri otroke. — Smrtno se je ponosrečil pri delu Joseph Novak, star 35 let, doma iz vasi Mevnja pri Kamniku; tu zapušča brata, sestro in bratranca, enega brata v Minnesota, v starem kraju pa mater, tri bratre in eno sestro.

O VREMENU

V nedeljo 21. oktobra zvečer priredi naš pevec g. Anton Šubelj koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave. v Collinwoodu. Clevelandski Slovenci bodo torej ponovno imeli priliku slišati odličnega pevca, ki si je že o prvem nastopu osvojil srečo vseh poslušalcev.

V soboto 27. oktobra bo g. Šubelj pel v Girardu, O., v nedeljo 28. oktobra pa v Lorainu, Ohio. V soboto 6. oktobra je g. Šubelj nastopal pred slovenskim občinstvom v Milwaukee. Koncert je nad vse sijajno uspel. Občinstvo je bilo tako navdušeno, da je moral dodati devet točk k programu. Na večer 8. oktobra je pel za International Institute; dvorana je bila polna skoro samih Amerikancev, katere je lepa slovenska pesem naravnost očarala. V sredo 10. oktobra je pel za WTMJ radio postajo v Milwaukee, kar mu je prineslo ponovna priznanja iz raznih krajev dežele. Povabljen je bil tudi v Sheboygan, da je pel na domu neke bogate ameriške družine. Vsi milwaukeeški listi so prinesli sliko našega pevca in izrazili laskavo priznanje slovenski pesmi.

Zadnja dva dneva za registracijo v Clevelandu sta v petek in soboto 19. in 20. oktobra. Prva dva registracijska dneva se je registriralo toliko volilcev kot so nikoli prej v enakem času. Za letošnje predsedniške volitve se mora na novo registrirati v Clevelandu vsak državljan, ki bo hotel voliti 6. novembra.

V nedeljo 28. oktobra se bo vršil v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu koncert odlične operne pevke Pavle Lovšteve iz Ljubljane. Dramsko društvo Ivan Cankar je v tovrstno odstopilo dvorano. Gospa Lovšteva se je v Cheltenhamu vklaplja na parnik dne 16. oktobra.

Od avtomobila zadet in močno poškodovan je bil v petek 12. oktobra vsem clevelandskim in mnogim zunanjim Slovencem znani Mr. Ludvik Medvešček, mnogoletni tajnik Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Zlomilo mu je levo nogo na dveh krajih in poškodovan je bil tudi na glavi. Nahaja se v Lakeside bolnišnici, kamor je bil prepeljan takoj po nezgodji. Kot se poroča, je njegovo stanje nevarno.

Dne 27. septembra je bil ubit v rovu v Morley, Colo., sobrat John Jenich Jr., star 27 let. Bil je član društva sv. Jožeta, št. 140 J. S. K. Jednote v Morley, Colorado, katero društvo je tudi zastopal kot delegat na 13. konvenciji v Ely, Minn.

Umrli so v Clevelandu: Matija Cimperman, 55 let star, doma iz Fužine, fara sv. Trojice na Notranjskem. Tu zapušča soprog, dva sina in dve hčeri, v starem kraju pa enega sina in dve hčeri. — Uršula Boldan, rojena Mertic v vasi Mačkovci pri Žužemberku. Stara je bila 40 let in zapušča tvojega in stiri otroke. — Smrtno se je ponosrečil pri delu Joseph Novak, star 35 let, doma iz vasi Mevnja pri Kamniku; tu zapušča brata, sestro in bratranca, enega brata v Minnesota, v starem kraju pa mater, tri bratre in eno sestro.

(Dalje na 2. strani)

GLASOVI Z RODNE GRUDE

V nedeljo 21. oktobra zvečer priredi naš pevec g. Anton Šubelj koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave. v Collinwoodu. Clevelandski Slovenci bodo torej ponovno imeli priliku slišati odličnega pevca, ki si je že o prvem nastopu osvojil srečo vseh poslušalcev.

V soboto 27. oktobra bo g. Šubelj pel v Girardu, O., v nedeljo 28. oktobra pa v Lorainu, Ohio. V soboto 6. oktobra je g. Šubelj nastopal pred slovenskim občinstvom v Milwaukee. Koncert je nad vse sijajno uspel. Občinstvo je bilo tako navdušeno, da je moral dodati devet točk k programu. Na večer 8. okt

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovenske Katoliške Jednote.

IZHADA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN
of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

ME VESELI... (A. J. T.)

Med neizogibna zla naše civilizacije spada takozvano predstavljanje. Kjerkoli prideš v količkaj olikano družbo malo bolj intemnega značaja, moraš biti predstavljen vsem navzčim osebam, katerih ne poznas. Nobenega pravega razgovora ne more biti, če si niso vsi člani medsebojno predstavljeni. Nič zato, če imena nisi razumel ali če si isto že v naslednjem trenutku pozabil, samo da si bil ti drugim in drugi tebi predstavljeni.

Prav nič ne veš, kakšnemu duhomorcu si bil predstavljen, vendar moraš obraz posiliti v prijazne gube in blekniti: me veseli! Pravzaprav pa te ne veseli, niti ne žalosti, ampak ti je tako salamensko vseeno, kot kdo je župan v španski vasi deplete dežele.

Kljub temu pa se hitiš lagati, da te veseli, in če je predstavljen oseba ženskega spola, se morda še za spoznanje klanjaš in kriviš.

Jesec ni samo čas za spravljanje dozorelih pridelkov, ampak tudi čas priprave za bodočnost. Previden farmer pospravi sadeže vrtja in polj, preskrbi se s kurivom za zimo in popravi strehe, okna in vrata svojih poslopij. Pri tem pa že dela načrte za bodočnost in opravi marsikatero delo kot predpripravo za pomlad. Posejati je treba ozimno žito, da se vkorenini predno pade sneg, priporočljivo je morda pognojiti travnike in vrtote, presaditi drevesa in grmiče, preorati ledino, da bo zimski mraz zrahljal zemljo za pomladno setev itd. Delo gre v neskončnem kolobarju kot naš planet okoli sonca.

Tudi pri naših podpornih organizacijah ni delo nikdar končano. Vsaka sezona primašo svoje delo, ki mora biti opravljeno, če hočemo računati na uspehe bodočnosti Društvenega gibanja, ki je bilo nekako leno tekom poletne vročine, zopet oživi z nastopom hladnejših dni in daljših včerov. Društveniki, ki so bili tekom poletja raztreseni kdo-vevod, začutijo neko osamelost, pa začnejo prihajati na seje in se udeleževati društvenih prireditvev. Pripravljeni so tudi prijeti za kako društveno delo, kajti aktivnost živega in zdravega bitja, ki je bila omejena na eno stran, se mora pač izražati v kakšni drugi smernici.

Samo ob sebi je umetno, da so tudi društva J. S. K. Jednoto začela z nastopom jeseni kazati večjo aktivnost. Več članov prihaja na seje in veče zanimanje kažejo za društvene probleme. Debatira in ukrepa se o društvenih prireditvah, katerih namen je, da društvo pridobi na ugledu na številu članstva in na financah. In aktivnost vsakega posameznega društva, naj bo še tako majhno, pomeni pomnoženje življenje in napredek skupne organizacije. Veličina in moč naše demokratične republike izhaja od posameznikov, od mnogih malih skupin, in isto velja tudi za J. S. K. Jednoto. Ako so posamezni člani aktivni, ako so aktivna posamezna društva, bo rastla in napredovala naša skupna organizacija J. S. K. Jednota.

Previdni farmerji pa se ne zadovoljijo s tem, da so spravili pod streho pridelke letošnjega leta, ampak se po možnosti pripravljajo tudi na pomlad, ker vedo, da brez dobrega začetka v prihodnji pomladi ne bo dobrega pridelka prihodnjem jesen. Tega sistema bi se moral držati tudi društva J. S. K. Jednoto. Naša pomlad je v naši mladini, zato bi se morali potruditi, da spravimo v našo vzorno podporno organizacijo vso našo mladino. Vso mladino pod šestnajstim letom bi morali vpisati v naš mladinski oddelek, če hočemo res veljati za dobre člane J. S. K. Jednote. Iz mladinskega jih bo potem lahek prestop v odrasli oddelek.

Velikega pomena je tudi ustanavljanje angleško poslujočih društev, kjer so prilike količkaj ugodne. Vsi vemo, da naša odrasla mladina ni posebno aktivna v društvih, kjer ne obvlada popolnoma občevalnega jezika. Je sicer nekaj častnih izjem, toda te ne izpremete pravila. Zadnja konvencija je posvetila temu vprašanju posebno pozornost, in zaključila, da se morejo ustanoviti angleško poslujoča društva tudi iz članov že obstoječih društev, kjerkoli se za to prijavijo dovolj mladih članov. Ta odredba je stopila v veljavno takoj in je našla med našim mladim članstvom dober odmev.

Starejša društva naj bi šla v vseh ozirih na roke tem novo-ustanovljenim društvom, vsaj od začetka. V prvi vrsti potrebujemo ta mladinska društva našo naklonjenost, nekoliko nasvetov ali navodil in morda malo finančne podpore. Ne pozabimo, da kar storimo za ta mlada društva, storimo za Jugoslovansko Katoliško Jednoto kot celoto, in s tem v prenešenem pomenu sami zase. Povejmo mladini, ki se je voljna organizirati v teh društvih, da bo začetkom prihodnjega leta dobila svoj lasten prostor v našem uradnem glasilu in da ji bo Jednota šla po možnosti na roke tudi pri gojenju zdravega športa. Dajmo mladini le začetek, pa se bomo kmalu čudili njenemu delu in navdušenju za našo dobro podporno organizacijo.

BODIMO DOBRI DRZAVLJANI!

Clen II. naše ustave in pravil nam pove v četrti točki, da je namen J. S. K. Jednote tudi "zedinjevati in praktično izobraževati članstvo v smislu naprednih principov ter med njim gojiti ljubezen do slovenskih narodov, posebno pa do naše nove domovine-Amerike." Ako hočemo izkazovati ljubezen naši novi domovini, je logično naša dolžnost, da storim, kar je v naših močeh, da bo imela te dočelo dobro vlogo, oziroma upravo. Vsa oblast v tej deželi prihaja od spodaj, to je iz ljudstva samega. Pri izbiri te oblasti steje glas vsakega državljanja. In če smo dobri državljanji, bomo se potrudili, da bodo šteli tudi naši glasovi.

Prihodnji mesec bodo volitve predsednika republike, kateri tudi volitve mnogih postavljalcov in uradnikov. Skoraj v vseh državah se morajo volitev v to svrhu na novo registrirati

VESELI PO SVOJE (A. J. T.)

VSAK PO SVOJE (Nadaljevanje s prve strani)

V nekem listu sem čital, da beseda Chicago izhaja iz narečja Lisičjih (Fox) Indijancev in da pomeni "ozemlje dihurjev". Soditi po tem, kar počenjajo čikaški banditi, bi človek dejal, da je bilo imenovanje kraja po Lisičjih Indijancih zelo primereno in duhovito, oziroma celo preroško.

* * * * *

Sir Hubert Wilkins poroča, da je v avstralskih pragozdih našel divjake, ki imajo repe, in pristavlja, da so tisti divjaki prijazni in nenevarni. Kako je to pronašel ne pove. Psi na primer mahajo z repi v znak pozdrava in prijateljstva.

* * * * *

Po ustrem izročilu sem nedavno izvedel, da se je v neki slovenski naselbini završila čudna tragedija. Prešali so californijski grozdje, kar je značajno in priljubljena jesenska navauda dragih rojakov, in zmetali so tropine na kup nekje na preriji, ki se smatra za no man's land. Našla jih je po hajkujoča krava, ki se jih je menišči, tebiniči, nahlastala po krovje. Vendarlo ji je najprej v glavo, da je zbezeljala, nato pa vse štiri noge, da so začele cletati. Posledica je bila, da se je zvrnila v jarek in si zlomila vrat. In pomislite, to se je zgodilo kravi, ki ima štiri noge ...

A. J. T.

TEDENSKI PREGLED (Nadaljevanje iz 1. strani)

katerega bo mogel pokazati javnosti absolutizem Antisaloonske Lige, in kako drži v strahu večino visokih zveznih in državnih uradnikov.

* * * * *

V DVEH DNEHIH je umrl v mestu New York 34 oseb, ki so zavživale strupeno žganje. Mnogo jih je v bolnišnicah več ali manj zastrupljenih. Razume se, da ti rexe pripadajo večino siromašnim slojem, ker bogataši imajo dovolj denarja, da si nabavijo dobro pijačo.

* * * * *

V SAN ANTONIO, Texas je obdrževala Ameriška Legija svojo deseto konvencijo. Govorila sta general John J. Pershing, bivši vrhovni poveljnik ameriške armade v Franciji in angleški feldmaršal Allenby, ki je znan kot osvoboditel Jeruzalema. Oba sta se zavzemala za svetovni mir.

* * * * *

NA KITAJSKEM je bil vstožen general Čang Kaj-Šek pri redni predsednik republike natančno 17 let po njenem rojstvu. Bil je poveljnik nacijonalistov, ki je pred dvema letoma začel svojo kampanjo iz Cantonina in je končno spravil Kitajsko pod skupno vlado, kljub opoziciji Japonske.

* * * * *

V FRANCII je bil ugrabljen in sedem ur zaprt Harold Horan, časniški poročevalci za Hearstove liste v Ameriki. V zaporu so mu pretili s hudimi kaznimi, če ne pove, odkod je izvedel za vsebino francosko-angleskega mornariškega paketa, ki je naperjen proti Ameriki. Niso mu dovolili, da bi govoril s svojim odvetnikom, niti z ameriškim poslaništvom. Ker se mož vseh groženj nista ustrašili, so ga izgnali iz dežele. V ameriškem časopisu je to vzbudile veliko nevoljo.

* * * * *

NA DANSKEM je dne 13. oktobra v visoki starosti umrla ruska carica-mati, ki je bila mati zadnjega ruskega carja.

* * * * *

Pred poroko je bila princeza Dagmar iz Danske, kamor se je zopet zatekla, ko je izbruhnila ruska revolucija. Ob smrtni postelji je bila navzoča njena hči, bivša velika kneginja Olga, njen mož in njuni otroci in več bivših russkih plemenitašev.

* * * * *

Ako bi čez nekaj dni, ur ali minut prišel kdo in ti povedal, da je dotično moro in pokrov vrag pocitral in odjezdil na naj-

O svojem sinu, carju Nikolaju, je mislila, da je bil izgnan v Sibirijo in je do konca živel v upanju, da se še vrne.

CIGANI PRIDEJO (Nadaljevanje iz 1. strani)

mešajo ciganske izraze. Ciganka gorovica je sorodna "Dardu" narečjem v severozapadni Indiji in izhaja iz sanskrita. Iz Indije so cigani potovali skozi zapadno Azijo in od tam v Evropo preko balkanskih držav. Prvotna ciganska selišča v Evropi so bila nedvomno v Romuniji in Ogrski. Od tam so se selili vedno proti zapadu, vse do Anglije in od tam v Ameriko.

* * * * *

Cigani so se v večini evropskih dežel pokristjanili, toda večinoma vedo le malo o krščanski veri, in še tisto mešajo z ostanki davne hinduske vere. Boga imenujejo "Baro Devel", kar pomeni "najvišje bitje". Beseda "Devel" v resnici pomeni nebo. Najbrž je izraz soroden s staro sanskrtsko besedo "Deva", ki je bil indijski bog in je večkrat omenjen v spisih sanskrta.

* * * * *

Cigani so se v večini evropskih dežel pokristjanili, toda večinoma vedo le malo o krščanski veri, in še tisto mešajo z ostanki davne hinduske vere. Boga imenujejo "Baro Devel", kar pomeni "najvišje bitje". Beseda "Devel" v resnici pomeni nebo. Najbrž je izraz soroden s staro sanskrtsko besedo "Deva", ki je bil indijski bog in je večkrat omenjen v spisih sanskrta.

* * * * *

Nadzorni odbor:

Jugoslovenska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBAŠNIK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa. Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Lorain, O. Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota. Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn. Blagajnik neizplačan: smrtnik: JOHN MOVERIN, 412-12th Ave., Ely, Minnesota. Vrhovni zdravnik: Dr. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg., 600 Grant Street at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLPH PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O. 1. nadzornik: FRANK SKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb. 2. nadzornik: JOSEPH MERTEL, Box 1107, Ely, Minn.

Porotni odbor:

Predsednik: ANTON KOCHVAR, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo. 1. porotnik: LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn. 2. porotnik: LOUIS RUDMAN, 1013 Hartley Rd., Cleveland, O. 3. porotnik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich. 4. porotnik: FRANK KAČAR, 1231 Addison Rd., Cleveland, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tiskajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljarje naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prosrite za sprejem novih članov in bolnišča.

Dopisi, društvena naznana, oglasi, naročnina nečlanov in izpovedi naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovenska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovenom za obilen pristop. Kdo želi postati član te organizacije, naj se zglaša tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se obrnute na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

ci sta izgubili po nekaj ladji, toda do odločitve ni prišlo, kajti ponoči se je nemška mornarica umaknila v domače pristanišča. Obe stranki sta se hvili z zmago, toda v resnici zmagala ni nobena.

Nenavadno preizkušnjo je z preživelca 12-letna črnogorska pastirica Ilinka Draškovićevna, ki je nukala pred par tedni pasla ovce po stare skalah, je kakor običajno predstavila abecednik in pri tem občutila zmagalo. Preokrenila je ledeni severni vihar, ki jih je gnal z njih smeri 50 milj na uro. Ob sedmih zjutraj, ko nišči delovali niti propelerji, niti radio aparati, so Nemci znašli vsi premrznjeni nad francoskim ozemljem. Vreme pa je bilo megleno, tako da niso vedeli, kje da so. Ko so se spustili proti tloru, da se orientirajo, so jih Francozi opazili in njih letalci so jih napadli, kajti so roj razdraženih komarjev. Več zepelinov so tako razmesili, da so padli na tla, enega pa so ujeli neposkodovane. Samo eden je ušel, pa tudi ni imel dosti boljše sreče od ostalih, ker je padel v more.

* * * * *

Prihodni solnčni mrk v Zedinjenih državah se bo videl 28. aprila 19

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

emizov:

NAJDPA

je nekoč dedek in je dva vnučiča:
ek je čredo pasel,
pa pa sta hodila v šolo.
ijo otroci, nagajajo de-

agi dedek, pojdi mesto šolo, midva pa bova pasla mesto tebe."

je imel rad vnuke in je
je knjige in torbico pa, v šolo.

pa pa sta gnala čredo v to je bilo veselje!

alo se je učenje v šoli, odšli domov, odkreval

ded:
knjigo sedeti je pač težje čredo pasti."

dedek po cesti, se spotaknogleda — na tleh leži vre-

žejo mislec, da ne bo vsebnega, a v vreči pa je nar!

je najdba!
aj pa," misli, "bom pač daril za deco. To bo

gorska le z najdbo domov.

vicerval sta se vrnila iz gozda Ko jenuka. Bila sta tako trudne po sta jedva lezla.

o prevedlo pasti je težje kot či- ri temenjiko."

je tek pa ni zinil besede niti kih 20 niti komu drugemu.

poizvedel je dan, pričeli so poz brezati na vasi:

eh, sta ni našel kdo vrečo de zdihom,"

ila var," misli ded, "nič ne bo z rezavil.

popoljaj se hoče.

da je sicer, a vendar ne že zo drugače.

se nemani je: "Jaz sem jo ako se žele kako?"

estu, jese?"

lesu in tak?"

Toda takrat . . . ko sem še v vpitjajodil . . ."

no bolj, dedek" — mu niso dali o razo besede, "to je bilo že ajo ja ko si se učil v šoli! Le i ravno denar; tega nismo mi izbi blizu.

prestalo je ostala vreča dedu

Zdaj bo vnukom kupil darila in po bo praznik!

("Jutro").

MEHURČKI

Slovenčan, hotel, je danes kot me morjanus: coper, hudi čar, tijanski skemku iz lonca dar!

obrasci, vprej solnce!

zbujalo, solnce? bro po Bogu:

Nato njegovi zlatih rok slava vsekrog.

luna! luno? mami:

da akon sko noč bedi za nas,

Arabci in cozoj in oje prijetje — zemlja!

ne bilo majo očki:

korjal jo bo, sejal,

pogače nam dajal.

(Oton Župančič).

OLŽEK PABERKUJE

koškom iz vrbinja semenj gospodinja,

s koškom iz srobova paberke sirota —

pa na gmajnico, mornica,

angelske plesnice pa ni pletena:

dravili pa jo izila naredila.

(K. Širok).

THE DEPTH BOMB

When Melbo Miggs and Tom Warner reached the water hole to take out some minnows for a man who wanted to go fishing, they discovered that the one hundred small fish they had put in the hole the night before were floating on top of the water dead.

"Well, who did that?" cried Tom, in amazement and anger. Melbo was so surprised that he couldn't answer. He peered down into the depths of the hole that they had screened off from the rest of the creek for a minnow farm, but he couldn't see a single live fish.

"Somebody's jealous because we're making money selling our minnows to fishermen for bait," declared Tom. "I'll bet I know who it is, too."

"No," answered Melbo, Miggs thoughtfully. "These fish were not killed by a human being."

"Couldn't he have poisoned them?" demanded Tom.

"Yes," admitted his chum, "but I don't believe there is anybody we know who is mean enough to do a thing like that."

The two boys had thought of the idea of screening off a pool in which they could keep live bait for the use of the many

Melbo laughed good-naturedly.

"You don't think a catfish that has just eaten all it can of one hundred minnows and killed, the rest is going to bite at a measley old worm, do you?"

"I guess you're right," admitted Tom. "But how are we going to catch him?"

"We don't have to catch him. All we have to do is get him on the outside of our fence. That ought to be done easily enough."

While Tom undressed and went into the water to let down the netting on one side of their "pond," Melbo cut two long branches with which to frighten the catfish away. Both boys beat and brushed the water vigorously, clearing away the minnows at the same time so that they could have a nice fresh start for their second batch.

As Tom replaced the wire net, he said:

"Well—I guess that frightened old Tom Catfish away, all right."

But he was mistaken. Ten minutes later, they threw in about a dozen minnows to see

QUINCE PERSERVES

Peel, quarter and remove the cores from enough quinces to make three cupfuls.

Run through a food grinder or chop fine.

Add 2½ cupfuls of sugar, the juice and grated rind of an orange and half cupful of seedless raisins.

Stir till well mixed and then cook over a slow fire for 25 minutes.

If you prefer, you can make a delicious jam by using just the quince and sugar but the addition of the other ingredients makes it a little more unusual.

has a screw top and a wide-mouth bottle," said Melbo. "My mother has a baking powder can that will be just the thing."

Armed with the necessary materials the boys went back to where the ugly catfish was playing the ogre to their minnows.

Melbo, who knew all about depth bombs, put about an inch of lime into the can and an equal quantity of water into the bottle. The latter he imbedded in the lime, mouth up. He then screwed the lid tight, after first tying a heavy stone to it.

Now, here's the idea," he explained. "When I throw the can into the water the weight of the stone will turn the can upside down and sink it. As the can turns over the water will be released and mix with the lime, a tremendous pressure will be exerted on the inside of the can and it will burst. Are you ready?"

"Ready," was the reply. "Let it go!"

"Then run!" cried Melbo, as he tossed the home-made infernal machine into the water hole. Then he took to his heels and did not stop climbing the bank until he heard an explosion that sounded like the muffled report of a ship's canon.

Then he turned around to see what had happened.

A column of water had been blown four feet high into the air, and it was now falling back into the agitated enclosure like spray from a fountain. In a moment or so the surface was quiet again, and the boys came once more to the edge of the creek.

"Will there be another explosion?" asked Tom.

"No," said Melbo. "And we won't need another one, either, for if I am not mistaken there is the catfish coming to the top of the water."

"He's still alive!" cried Tom. "He must have nine lives!"

"The explosion only stunned him. Now's our chance to get him outside the screen and start him on his way to the lake where he belongs."

"Going to let him go?" queried Tom in surprise.

"Certainly," replied Melbo. "He won't bother our business any more, and any fish that likes minnows as much as he does is good for our trade. We have to look at all sides of a question now that we're in business, you know."

"That's right," agreed Tom, but as the stunned catfish floated out of sight, he confessed to himself that while he might supply the muscle to this strange partnership, Melbo was the one who supplied the brains!

"I'll show you," promised Melbo. "Come with me to where them men are building a house. I know the foreman, and he'll give me some powdered lime, I'm sure he will."

The foreman was as generous as Melbo expected him to be, and when he found out what the boys were planning to do with the lime, he laughed and told them to be careful.

"What are you going to do?"

"I'm going to catch him."

"Now to find a tin can that

MOTHER CAREY'S CHICKENS

The kind of chickens we know are great home bodies, and want to stay right in one place all their lives, and if they cannot sleep on the same roost every night they are miserable. They are perfectly satisfied to spend their lives in a little shut-in yard, hardly big enough to turn around in—but it is home, and that is all they ask, if they have plenty to eat, and fresh water in the drinking trough every day.

But Mother Carey's Chickens, as the sailors call these small members of the petrel family, don't know what the word "home" means, and they had just as soon be in one place as another. Of course, when they were little bits of things, before the feathers came out on their wings, they had to stay at home; but even then, their home was not anything but a crevice in some rock, without any comforts at all; so naturally they did not become very much attached to it.

As soon as they could fly their home came to mean just any place they happened to be, just so there was always lots of rough water below them, air above them and winds around them. Anywhere between New York and London was home. Their wings are long and the bird itself very light, so as soon as they get up where the wind is blowing they just drift with the wind and let it carry them where it will, without any effort on their part. It must be fine to travel a thousand miles over some ocean, and never get the least bit tired.

Its feet are webbed like those of a duck, and this gives it the strange power of running about over the waves just the same as you can run about over the dry land. It was from this habit of pattering along on the surface that it got the name of PETREL, from the apostle Peter who walked on the water when Christ called him, and told him not to be afraid.

Then he turned around to see what had happened.

A column of water had been blown four feet high into the air, and it was now falling back into the agitated enclosure like spray from a fountain. In a moment or so the surface was quiet again, and the boys came once more to the edge of the creek.

"Will there be another explosion?" asked Tom.

"No," said Melbo. "And we won't need another one, either, for if I am not mistaken there is the catfish coming to the top of the water."

"He's still alive!" cried Tom. "He must have nine lives!"

"The explosion only stunned him. Now's our chance to get him outside the screen and start him on his way to the lake where he belongs."

"Going to let him go?" queried Tom in surprise.

"Certainly," replied Melbo. "He won't bother our business any more, and any fish that likes minnows as much as he does is good for our trade. We have to look at all sides of a question now that we're in business, you know."

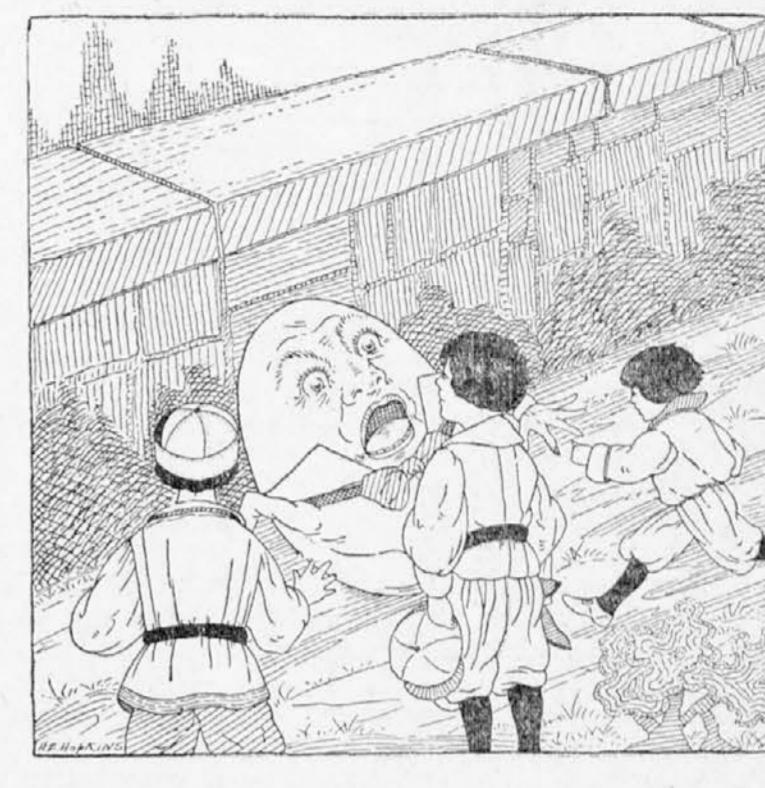
"That's right," agreed Tom, but as the stunned catfish floated out of sight, he confessed to himself that while he might supply the muscle to this strange partnership, Melbo was the one who supplied the brains!

"I'll show you," promised Melbo. "Come with me to where them men are building a house. I know the foreman, and he'll give me some powdered lime, I'm sure he will."

The foreman was as generous as Melbo expected him to be, and when he found out what the boys were planning to do with the lime, he laughed and told them to be careful.

"What are you going to do?"

"I'm going to catch him."

HUMPTY-DUMPTY'S FALL

Great goodness, what a crash! The boys were startled while at play

By such an awful racket that they almost ran away; But looking toward the old stone wall, whence came the startling sound,

The cause of all the noise and fuss was very quickly found. Poor Humpty-Dumpty, who had slipped while watching from the wall—

He loved to see the boys at play—had had a dreadful fall. My, how he kicked and yelled for help! But in a little while The children stood him on his feet and he began to smile.

than the ship sails, as they do not follow along behind, but they make wide excursions on either side, sometimes far in front and sometimes they drop miles behind and have to catch up again.

And answered when asked of his plan: "I'm looking for an honest man."

4.

Was given when a little boy A hatchet for a useful toy, And then confessed that it was he Cut down his father's cherry tree.

1. Columbus, 2. Joan of Arc

3. Diogenes... 4. Washington.

WHY BRUIN FEARS MEN

Long ago when strange creatures peopled the earth a tribe of very little men lived near a great number of bears. These little people were very much afraid of the bears, and with good cause, for whereas the arrows of these small people were so tiny that they could not kill the bears when shot into them, the enraged bears could and frequently did catch the little men and eat them for their dinner. There was a little boy who lived with his grandmother and from her he had learned of the fear with which men regarded the bears. On day as he was making a bow he announced. "I am going to kill one of those ugly bears."

The grandmother laughed half fearfully, half tearfully. "You could not do that," she said. "The bears are too big and strong. They have killed all our family. What would they do to a little boy like you? Your arrows will not harm those bears and if you would go after them you should be killed just as were your father and your grandfather. I shall not allow you to go hunting at all, so put away your bow for you shall never use it."

After that the old woman kept a watchful eye on the little boy, but the thought of killing a bear was never far from his mind. He knew of a valley near by to which the bears came every evening looking for food and he planned to go there as soon as he could. The opportunity came one day when his grandmother went to the river for water, and the boy stole quietly away to the valley, carrying his bow and arrows with him. When he reached the spot, he climbed up

the head of France's royal son.

With lantern in the light of day Went searching all along the way,

(Continued on page 4.)

DOPISI.

Chicago, Ill. Članstvo društva Zvon, št. JSKJ se je v zadnjem mesecu zelo malo oziralo na dva eigmatni poziv, da plača redne izredne asesmente in zaostale dejavnosti. Komaj polovica članov je plačala svoje asesmente. Prizadete ponovno opominjam, da poravnajo zaostale dejavnosti in mesečni asesment redni seji ali pa pri tajniku, namen plaćan za to in tudi časa, da bi bolid po hiši asesment kolektat. Vsak večer, da je njegova dolžnost, plača asesment o pravem su. Kdor ne bo plačal do tovega dne, bo suspendiran in zadjeti naj torej to vpoštevati. S. S. K. Jednoti. Samo krajje je treba pa se vse narediti! — Pozdrav!

Vida A. Kumse.

Pittsburgh, Pa. Pozivljam članstvo društva sv. Stefana, št. 26 J. S. K. Jednote, da se udeleži polnoštevilno redne seje 21. oktobra, v nadvišnih prostorih Slovenskega Doma. Na dnevnu redu bo da-lj bo društvo kaj posodilo za popravo ali prizidavo Slovenskega Doma. Rešiti je tudi še več važnih stvari, zato je potrebno, da se člani te seje kolikor močce v polnem številu udeležejo, da ne bo potem kateri rekeli, da to in ono ni prav.

Dalje sporočam, da sem razstavljal vstopnice za jesensko srečanje, ki se bo vršila na vetrinu 10. novembra. Ker se leta, da bo ta veselica ena večjih in najbolj zanimivih, jih je naše društvo še pridobilo, se opozarja člane, da razredno razpečavajo vstopnice, ker so v predprodaji veje kot bodo pri vratih. Včasju, da kateri član vstopnic prejel, naj mi sporoči. Prosim v pozivljjam pa tudi tiste, ki se dozdaj še nobene ustvene prireditve niso udeležili, naj pridejo na prihodnjo vabovo in naj nekaj store za svoje društvo.

Zdaj pa še, kar je najvažnejši. Ali si upamo dobiti do 28. decembra 50 novih članov v naše društvo, namreč 25 v oddih in 25 v mladinski oddodek? Neki dobrostoječi član rekeli: "Ne!" Jaz pa pravim: "Da!" Imam jih nekaj za ta mesec in upam, da se bodo drugi člani kaj odzovejo. Vsebovalo me bo, če me kateri rekosi s številom novo-pridobljenih članov. Nekoliko dobre volje in agilnosti je treba, pa se vedno mogoče dobiti novi člani. Upam, da ne bodo mogoči in priporočila bob v člano. Če jih vsak vpošteva, prav na vse strani. — Z državnim pozdravom Joseph Pogačar, tajnik društva št. 26 J. S. K. J.

Duluth, Minn. JUGOSLOVANSKIM VOLILCEM V DULUTH, MINN.

Vsi tisti volilci in volilke, ki še niso volili v mestu Duluth-u pri zadnjih mestnih ali državnih volitvah in so od istega časa premenili njih stanovanje, se morajo registrirati pri mestnem klerku (City Clerk) v novem City Hall-u zraven mestne pošte, če želijo voliti dne 6. novembra t. l.

Čas za registrirati je do 20. oktobra. Vsak se lahko registrira ed 8:30 zjutraj do 9. ure zvečer. Torej isti, ki nimajo časa, da bi se registrirali po dnevi, lahko pridejo v urad mestnega klerka po večerji.

Letos se naše ljudstvo v Duluth-u zelo zanima za prihodnje volitve. Skozi zadnjih deset dni se je skoraj vsak dan registriral približno tri sto volilcev. Iz sedanja registracije je razvidno, da bodo letos šli voliti ljudje, ki so zanemarjali svoje državljanke dolžnosti leta in leta.

Dosedaj (dne 5. oktobra) je 42,052 registriranih volilcev v mestu Duluth-u. Izmed registriranih volilcev je 23,782 moških in 18,269 ženskih volilcev.

Torej rojaki v mestu Duluth, registrirajte se, če še niste volili v Duluth-u, ali če ste premenili svoje stanovanje od časa zadnjih volitev!

John Movern.

Barberton, O. Banket, katerega je naša društvo sv. Martina, št. 44 J.

S. K. Jednote priedilo dne 6. oktobra, ob prilikli obhajanja 25-letnice, je potekel v splošno zadovoljnosten članstva, katero se je istega v zelo lepem številu udeležilo.

Zahvaliti se moramo seveda v prvi vrsti našim kuharicam ker te so imele največ opravka. Te so nam napekli kokoši, krofovi, tašec in društva in toliki meri, da je imel vsak zadost. Veliko veselja se je naredilo tudi našim otrokom, katerim je društvo ob tej priliki kupilo sladlo in jim ga delilo brezplačno. To je bilo drenjanja okoli posode, kjer je bil sladlo!

Po večerji se je mladina zavrtela v dvorani na komando muzikantov, moški pa, kot se njim spodobi, so bili pri prostoru, kjer se je točil "pop." Od sobrata glavnega predsednika smo dobili ob tej priliki brzjavko, katera se je prebrala pri večerji:

"Joseph Hiti,
tajnik društva sv. Martina.

"Prosim oddajte članstvu vašega društva, obhajajoče danes njegov 25-letnico, moje najsrnejsje pozdrave.

"Anton Zbašnik,

"glavni predsednik."

Na ta banket se je bilo povabilo tudi enega glavnega oddornika, kateri pa je bil gotovo zadržan in se ni udeležil, kakor se je pričakovalo.

Anton Okolish.

—

S pota.

V bolnišnici v Ely, Minnesota, se nahaja rojak Peter Morrin; pri delu v železničnem rudniku mu je zlomilo nogo. Zavarovan je pri J. S. K. Jednote in S. N. P. Jednote. V isti bolnišnici se nahaja že več časa tudi rojak Matija Tkavčič; pri delu v rudniku se je zbodal v roko in si zastupil kri. Tudi on je član J. S. K. Jednote. Pred časom je bilo pobilo Josepha Lube, ki pa je že zapustil bolnišnico, da si še ne popolnoma zdrav.

Elyška mladina je nedavno ustanovila sportni klub, pri katerega ustanovitvi je tudi so-brat glavni tajnik J. S. K. Jednote nastopil z navduševalnim nagovorom. Povdralj je, da je 13. konvercija storila velik korak v smeri napredka s tem, da je sklenila podpirati sportne klube naše mladine. Zdrav šport in telovadba obrani mladino lenovo in slabje tovarišje, ob nem krepi telo. Značajni in zdravi člani pa so največji kapital J. S. K. Jednote, kakor sploh vsake organizacije.

Glavni tajnik Joseph Pishler je te dni odšel v Colorado po jednotinah opravkih.

Matija Pogorelc.

—

S pota.

Rodoljubni rojaki v Sheboygan, Wis., in v Minnesota so prispevajti za Vilharjev spomenik, kot spodaj navedeno.

Mrs. Mary Urabec	\$ 1.00
Mr. Anton Kolar	1.00
Mr. John Spendal	1.00
Mr. George Pirce	1.00
Mr. Andrew Gostishe	1.50
Mr. Frank Gostishe	1.00
Mr. Ludvig Shetina	1.00
Mr. John Modic	1.00
Mr. Joe Derencic	.50
Mr. Louis Debelak	1.00
Mr. Henry Gruden	1.00
Mr. Frank Schemerl	1.00
Mr. Lawrence Urbas	1.00
Mr. Mike Progar	.50
Mr. John Skvarča	1.00

Skupaj \$14.50
(Nabral Mr. John Skvarča).

Joe Rupnik, 50c; Frank Volk, 25c; Charles Čuk, 35c; Joe Drenčić, 50c; Joe Rupnik, 60c; Frank Nagode, 50c, in za pridane znake skup \$3.25. (Nabrali pa Mr. Frank Nagode).

Skupaj sprejeti iz Sheboygana, Wis. \$17.75.

Matt Ogrin, Ely \$1.00

Mark Zorefie, Ely .50

Frank Lavrič, Chisholm 1.00

Frank Arko, Chisholm .50

Jerry Verant, Chisholm .50

John Smole, Chisholm .50

Ferdinand Ravšel, Chis. 25

Mihail Bajič, Chisholm 1.00

Jacob Osbold, Chisholm 2.00
Frank Govže, Chisholm 2.00
Anton Hren, Chisholm 1.00
Anton Mahne, Chisholm 1.00
Frank Puelj Chisholm .50

John Kochevar, Chis. 2.00
Leo Marolt Chisholm .50

John Spenko, Chisholm .25

L. Arko, Chisholm .25

Frank Tomšič, Chisholm .50

Joe Ponikvar, Chisholm .25

Martin Sever, Chisholm 1.00

Anton Lunder, Keeawatin 5.00

Anton Kastelec, Car Lake .50

Joe Bostjančič .50

John Arko, Carson Lake .50

Anton Ilc, Carson Lake .50

L. Hočevar .25

Skupaj nabr. v Minn. \$23.75

Vsi rojaki, posebno pa še Planinci in Notranjci, so prošeni, da kaj malega prispevajo za Vilharjev spomenik, če jim razmere in sredstva pripomorejo.

Spomenik kraškega slavca pesnika Vilharja bo stal v Planinik

— jugoslovansko-italijanske meje.

Veljal bo 70,000 dinarjev.

Do te svote še primanjkuje \$350.00.

Torej, kdor želi

še kaj prispevati, naj pošlje ali odda podpisnemu.

Vsi darovalci bodo priobčeni v slovenskih listih.

Za odbor Vilharjevega spo-

menika: Matija Pogorelc,

Box 428, Ely, Minn.

—

Braddock, Pa.

Članom društva sv. Alojzija, št. 31 J. S. K. Jednote naznam, da se vrši naša društvena seja 21. oktobra ob dveh pooldnolih.

Vabim člane, da se polnoštevilno udeležejo te seje;

na zadnji seji jih je bilo zelo malo navzočih.

Nadalje pozivljam člane,

da plačujejo asesment

meni kot društvenemu tajniku,

pa pa puščati denar pri drugih

članih. Pronašel sem, da so

nekateri člani plačali svoj ases-

ment, a jaz nisem prejel de-

narja, niti ni bilo pisano na du-

plikatu.

Torej pozivljam člane, da pla-

čujejo svoje asesmente meni, in

kateri pošljajo čeke ali money

ordre, naj jih pošljejo na moj

naslov, ki je spodaj naveden.

Bratski pozdrav!

John Ponikvar, tajnik,

222 — 9th St., Braddock, Pa.

—

Ely, Minn.

V zahvali, tikajoči se moj ljubljene pokojne hčerke Angele Plut, ki je bila priobčena v Novi Dobi z dne 26. septembra, sta bili pomotoma izpuščeni imeni družine John Merhar iz Ely in družine Matičič iz Sheboygana, Wis. Tudi njim najlepša zahvala!

Anna Plut.

—

Cleveland, O.

This concerns the members of the George Washington Lodge No. 180 S. S. C. U. For those members who do not pay their assessments at the meetings, I have set date on which I will be sure to be able to take their assessments.

The date is the 25th of each month from

7:00 P. M. to 9:00 P. M. at my home, 6526 Schaeffer Ave.

It will save you trouble to come on the 25th of the month to my home to pay your assessments.

I hope that all the members

will read this article, and do as it says.

Charles F. Kikel,

Secretary George Washington Lodge, No. 180 S. S. C. U.

—

Barberton, O.

HAPPY GO LUCKIES

BROADCASTING

More members and more coming. We hope to tell you we are progressing. Our one request is to hear from some of the other lodges.

Come on, lets go. We must wake up sometimē, why not now.

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

"Ne, tovariš," je odvrnil Ben, "ne! Dober dečko si, ako se ne motim; vendar si samo deček, na kratko povedoval. No, Ben Gunn je razumen; rum bi me ne mogel zvabiti tja, kamor si ti namenjen — ne, rum bi me ne, dokler ne bi videl twojega rojenega gentlemana in ne bi slišal, da zastavi svojo častno besedo. In ne pozabi mojih besedi: več zaupanje (to je, kar porečel), več zaupanja — in potem ga všičipi."

In všicplil me je trikrat.

"In ako boste potrebovali Ben Gunna, vsaj veš, kje ga najdeš, Jakec. Ravn tam, kjer si ga našel danes. In oni, ki pride, mora imeti kaj belega v roki in mora priti sam. Oj! po-rečeš, Ben Gunn ima že svoje vzroke!"

"Dobro," sem rekel, "mislim, da te razumem. Ti želiš nekaj nasvetovati in želiš videti sodnika ali zdravnika, in najdemo te tamkaj, kjer sem te jaz našel. Ali je to vse?"

"In kedaj, praviš?" je pristavil. "No, nekako od poldneva do okoli šestega zvonenja."

"Dobro," sem rekel, "in sedaj lahko grem?"

"Ali ne boš pozabil?" je vprašal skrbno. "In Jakec, ali v resnici ne boš Ben Gunn izdal Silverju? Divji konji ne bi izvlekle tega iz tebe? Ne, praviš? In ako taborijo roparji na obrežju, Jakec, kaj bi porekel, ako bi bilo zjutraj nekaj več udov?"

Tukaj mi je prestigel besedo glasen pok in topova kroglica je priletela skozi drevje in se zagrebla v pesek, komaj sto krovakom od mesta, kjer sva govorila. Takoj sva stekla vsak v svojo smer.

Dobro uro je pogosto streljanje pretresalo otok in kroglice so padale po gozdu. Hodil sem od skrivališča do skrivališča, vedno zasledovan od teh strašnih krogelj, karor se mi je zdelo. Ko je povehaloval streljanje, pa sem se zopet nekoliko ojunačil, akoravno se še nisem upal proti ograji; naredil sem velik ovinek proti vzhodu in zlezel med drevje na obrežju.

Solnce je ravno zahajalo, morska sapica je še vedno šumela po gozdu in valovala sivo gladino sidrišča, voda je odtekla daleč proč in velike proge peska so ležale razkrite; zrak se je po dnevni vročini ohladil in zeblo me je skozi jopič.

Hispaniola je ležala še vedno tam, kjer se je usidrala; toda — črna zastava morskih roparjev je vihrala na vrhu njene jambore. Ravn ko sem gledal tja, se je vnovič zasvetilo in zagromelo, da je odmevalo naokoli, in še ena kroglica je prirfrčala po zraku. Bila je poslednja pri tem streljanju.

Nekoliko časa sem ležal in opazoval živahno gibanje, ki je sledilo streljanju. Mornarji so s sekirami nekaj razdirali na obrežju blizu ostroga. Bil je ubogi čoln, kakor sem pozneje spoznal. Dalje proč blizu izliva potoka se je svetil med drevjem velik ogenj. In med to točko in med ladjo je neprestano vozil čoln sem in tja, in mornarji, ki sem jih videl prej tako mračne, so pri veslanju vpili kot otroci. Njihovi glasovi pa so bili tak, da sem moral nehote misliti na rum.

Navsezadnje se mi je zdelo, da je čas vrniti se proti ostrogu. Bil sem precej daleč na nizkem peščenem predgorju, ki obdaja sidrišče na vzhodu in je pri nizki vodi zvezan z Otokom okostja; in ko sem sedaj vstal, sem v mali daljavi zagledal precej visoko in osamljeno skalo, ki se je vzdigovala iznad grmičevja. Prišlo mi je na misel, da utegne biti to ona bela skala, o kateri je govoril Ben Gunn, kjer naj iščem čoln, ako bi ga kdaj potreboval.

Nato sem tekel ob robu gozda in skoro dospel do zadnje ali proti notranji strani ležeče strani ostroga, kjer so me kmalu pozdravili oni od zveste stranke.

Hitro sem jim povedal svojo zgodbo ter se začel ozirati okolo sebe. Koča je bila zgrajena iz neobsekanih smrekovih debel — vse, streha, stene in tla. Tla so stala na nekaterih mestih nekako eden ali pol drugi čevlj nad površino peska. Pri vratih je bil pokrit hodnik in izpod njega je tekel majhen studenec iz kotla, ki je obstajalo iz železnega kotla, kateremu so izbili dno in ga pogrenzili globoko v pesek.

Razun štirih sten ni bilo mnogo drugega v koči; v enem kotu je bila kamenita plošča, ki je služila kot ognjišče in star rjast žlezen koš, v katerem se je kurilo.

Na straneh griča in znotraj ograje je bil ves les posekan in po ostankih smo mogli soditi, da je bil posekan lep gozd. Velenina rodovitne zemlje je bila ali odplavljenia ali pa zakopana v pesek potem ko so odstranili drevje; samo tam, kjer je tekel studenec iz kotla, je zelenela med peskom debela gredica mahu, nekoliko praproti in nizkega plazečega se grmovja. Zelo blizu ostroga, preblizu za obrambo, je rastel visok in zaraščen gozd; proti notranji strani je rastel sam borovec, proti morju pa je bil pomešan z vedno zelenim ali živim hrastom.

Mrzli večerni veter, ki sem ga že omenil, je živil skozi vsako razpoko surove zgradbe in neprestano potresal tla s finim peskom. Pesek je bil v naših očeh, pesek v naših zobeh, pesek v naših večerjah, pesek je plesal v studencu na dnu kotla, kakor kaša v vodi, kadar začne vreti. Štiroglata luknja v strehi je bila naš dimnik in le majhen del dima je po njem našel pot na prostoto, ostali del pa je krožil po koči, tako da smo neprestano kašljali in si mencali oči.

Vrh vsega tega je imel naš novi tovariš Gray svoj obraz zavezani radi rane, ki jo je dobil, ko se je ločil od upornikov; naš ubogi star Tom Redruth pa je še vedno ležal nezakopan ob steni pod zastavo.

Ako bi sedeli brez dela, bi se vseh polastila otočnost in pobitost, toda kapitan Smolett ni bil za to. Vse nas je sklical pred se in razdelil v straže. Zdravnik, Gray in jaz smo tvorili eno, sodnik, Hunter in Joyce drugo. Če tudi smo bili zelo utrujeni, sta morala vseeno dva iti nabirati les za ogenj; dva sta bila določena, da izkopljeta grob za Redrutha, zdravnik je bil imenovan za kuhanja, mene so postavili kot stražo k vratom, kapitan sam pa je hodil od enega do drugega, nas vzpodbjal in sam posegal vmes, kjer je bilo treba.

Od časa do časa je prišel zdravnik k vratom, da se nekoliko oddahne in poživi svoje oči, ki so bile skoro vse vnete od dima; in kadarkoli je prišel, me je nagovoril.

"Ali je ta Ben Gunn zanesljiv dedec?" je vprašal.

"Ne vem, gospod," sem rekel, "nisem popolnoma gotov, ali

je pri zdravi pameti ali ne."

"Nič čudnega, če ni," je odvrnil zdravnik. "Človek, ki je tri leta grizel svoje nohte na zapančem otoku, Jakec, ne more biti tako pri zdravi pameti, kakor ti ali jaz. To ni v človeški naravi. Ali nisi rekel, da po siru tako hrepeni?"

"Da, gospod," sem odgovoril.

"Dobro, Jakec," je rekel, "le poglej, kako lepo je, ako ima človek dober okus. Videl si, da imam tobačnico, ali ne? Nikdar pa me nisi viden, da bi njuhal; v tobačnici nosim namreč košček parmezanskega sira. No, ta bo za Benom Gunnom."

Pred večerjo smo pokopali starega Toma v peseck in stali nekoliko časa gologlavci v sapici okoli njegovega groba. Ona dva sta nesla zelo mnogo lesa, vendar premalo za kapitana, ki je zmajal z glavo ter dejal, da morata iti jutri nekoliko bolj živahno na delo. Potem, ko smo povzeli svinjino in je vsakdo dobil kozarec močnega groga, so naši trije poglavari posedli v kot, da se pogovore.

Zdi se, da so bili v veliki zadregi glede tega, kaj storiti, kajti naša zaloga je bila tako majhna, da bi se morali vsled la-kote podati mnogo preje, nego bi prišla pomoč. Naše poslednje upanje, glede tega so bili edini, pa je obstajalo v tem, da po-poli ali po odpluli s Hispaniolo. Od devetnajstih jih je ostalo sedaj strelimo upornike, dokler ne bi sneli svoje zastave in se podali, samo še petnajst, dva sta bila ranjena in najmanj eden, ustreljen poleg topa, težko ranjen, ako ne celo mrtev. Vselej, kadar bi se spopadol z njimi, smo jih morali prijeti z največjo skrbnostjo in varovati svoje življenje. Sicer smo pa imeli dva velika za-vezinika — rum in podnebje.

Četudi smo bili kake pol milje daleč od njih, smo jih vseeno čuli, kako so peli in rjoveli pozno v noč, pijani od ruma; kar se pa tiče podnebja, je stavil zdravnik svojo lasuljo, da jih bo polovica ležala predno poteče teden dni, ker nimajo zdravil, če ostanejo še nadalje v močvirju.

"In tako," je pristavil, "ako nas ne postrele prej, bodo veseli, če bodo mogli z ladjo odpluti. Vsekakor je to ladja in potem se zopet lahko lotijo ropanja."

"Prva ladja, ki sem jo izgubil," je rekel Smolett.

Bil sem zelo utrujen, to si morete misliti, in ko sem zaspal po dolgem premetavanju semjinta, sem spal kot ubit.

Ost:

BARON GOFLJA

Če ga tako imenujem, ga ne žalim, o ne, to ni moj namen! Nasprotno, hočem, da živi spomin nanj kar moči dolgo in da ga postavijo na tisto mesto, kamor spada: v galerijo mojih sotnikov. In priti v ta odlični kraj ni karsibodi, skozi tenka sita jih sejem, in na zlati tehtnici jih tehtam; kar ostane, so izbranci ... Pa vendor! Ciste vesti nimam. Ne smem ga imenovati barona Goflja, zakaj bil je več, bil je bolj talentiran — bil je baron Obergoftlja ... Ta-ko! Opravičil šeif se in lahko pričenem ... *

Zagledal sem ga že v Ljubljani ... Na postaji, ob tržaškem brzovlaku ... vsega visokega, raščenega kot smreka, lepo gladko nazaj počesanega z zalisci — z majhnimi brčicami ... vsega elegantnega, z rumenimi gamasami, kockastimi breeches in kravato, salabol, ozko kot britva, kot podpis pod vratom ... Tak je bil, ko je stopil v moj kupe ... Tu sva se seznamila — to se pravi, on se je seznanil z menoj ... češ: "zdaj se pa lelema, kspud" ... Bistroumnost te konstatacije je delovala na moj obraz tako, da je sotnik takoj zadal drugo vprašanje: da mi je obleka dobro šita, da je on "arduš" velik tič, da se pereje v Lausanne in da je damska krojač. In "arduš", provijant, cel kufer, za ves tened — izvolute, gospod, malo čaja s silovko, mrzlega, finega, ekstra, arduš! ..." Tekom časa je rabil besedo "arduš" kaj po gosto, bila je del njegovega besednjega zaklada in z njem izražal vse čustva, ki so bila bolj komplikirana: jezo, sovraštvo, ogorčenje — prepričan sem, da je "arduš" še tedaj, če se je poljubjal z dekleti — kar je spadal po njegovih lastnih izjavah — zato pa je bil najbolj luštne zadeve tega sveta — arduš!

Vlak jo reže proti Trstu! ... Carinice, pôlicaje, konduktérje je odpravil z levo roko ... Kot visok dostojanstvenik je govoril z njimi, v lepi italijanski ... Zraven je sedel fašistovski miličnik ... baron je obrnil pozornost nanj, ga natančno zaslišal, kam gre, koliko ima plače, ali ima roditelje žive ... in miličnik je odgovarjal kakor rekrut pred korporalom ... Naučil je ga prime za rokav črne srace, potiplje strokovnjaško in izjavil: "questo vestito non buono, arduš nostri soldati sono piu eleganti" ... In nič se ni zgodilo! ... Denar italijanski mu ni ugajal in Mussolini mu ni bil všeč ... In nič se ni zgodilo! ... V Trstu je vzel sam od sebe moje kovčege, on sam imel prtljago, razen male taške — in jih je z elatom prenašal ... Tu sem mu odpustil: nosi, barone, moje kovčege, vredni so aristokratske posluge! ...

Vlak jo reže proti Benetkom. Z velikansko spremnostjo in zgovornostjo si je priboril prostoročje za naju v II. rezetu in nosil moje kovčege ... V kupeju je nadaljeval razgovor ... Z vsemi ... z nemškimi turisti v dobrini nemščini ... Vsakdo je izvedel: Wiesen sie, ich bin Damenscheider — arduš ... und bin zu Fuss von Capri nach Paris ... Jaz vem, da so težka pot na tem svetu, vem, da sloni za vsakim grmom mistika in zagonetnost — a te uganke, kakor je prišel baron Goflja peš iz Caprija v Pariz — svoj živ dan je razrešil ne bom ... zakaj, kako naj hodi peš po morju — misterija ni rešil še nihče. A vprašati se nisem upal. Res ne, častna beseda! ... *

Ko je padal mrak in je šla pot našega pulmana preko lombardijskih gorov, mimo Verone, mimo Brescije — se je polastila barona besna zgovornost ... Iz kupeja v kupej je hodil. Pripovedoval je v vseh jezikih, kdo je in kam gre, svedoval, kritikoval — pušil tuje cigarete in pogoval naše ... s pripombo, da so dobre, da so najboljše in da delajo vse cigarete tega sveta samo izključno iz jugoslovenskega tobaka — res, arduš ...

V drugi pulman se je spravil in v jedilni voz, nosil "limonate" in "birre" in trdi "gelati" in "cestine" ... Za se, za druge za me ... Ves vlak Venezia, Parigi ga je poznal in v Milanu

sem videl, da je sklenil znanstveno celo s svojevodjo ... češ: da bo hudič bolj fajn vozil, arduš! *

Zaklenil je kupe, v katerem sva ostala sama, in gorje onemu, ki je prijet za kljuko — slišal je pridigo, da je gospod (to sem bil jaz) bolan in da je ta gospod "questo il grande artista jugoslavo, il grande maestro del teatro ... arduš" ... Zgodaj zjutraj me je budil že med švejkarskimi gorami gramofon ... Baron Goflja si ga je bil izpostavljal v prvem razredu od mlade dame ... "veste, fajn punca-noge, da je kaj, arduš" ... *

Po osmih zjutraj ... Lausanne ... Posloviva se in baron Goflja stopi iz pulmana ... par korakov pred vlak stopi in se obrne ... Vsa okna vlaka so zasedena ... vsi pasažirji z vseh strani in na vse strani sveta stope ob njih in ga pozdravlja ... Celo črni strojevodja se smehja in sprejemati slovenski Cleveland. Bili so med namijenitimi: Meštrovič, Perušek, Danilova, Culic, Šubelj itd., vso so počutili dobro; vse smo imeli radi, tako bo gotovo tudi ga. Pavla Lovšetova vživila med namijenito zadovoljnost in srečo, katero si tako želi v svojih besedah:

"Pela sem po vseh večjih mestih naše nove domovine, šla sem v tujino, pela tujini, toda kako srečna bi bila, ako bi mogla zapeti vsem onim Slovencem in Slovenkam, ki so odšli v Ameriko. Če to dosežem, dosegla bom dovolj ..." Za časa svojega bivanja v Clevelandu, bo ga Lovšetova gost Dr. Kernove hiše.

Toliko o naši umetnici za danes. Več o nji pozneje. Za odbor:

Janko N. Rogelj, tajnik.

J